

iudiciū euz furore precepit
 mitti tres pueros ī fornacē.
 Dan. ij. Herodes iniquum
 iudiciū protulit quando ira
 tus valde est ⁊ mittens occi
 dit pueros multos qui erāt
 in bethleem ⁊ in omnibz fini
 bus eius. Mat. xi. ij. Ju
 dex non recte iudicat quādo
 ad petitionē aliquoz amore
 vel timore a via veritatis de
 clinat. sic male iudicauit ze
 dechias hieremiā ad petiti
 onem principū sine causa rati
 onabili. Hieremie. xxxviiij.
 Darius rex persaz licq; sciret
 danielē esse innocentē tamē
 fecit eum tradi leonibus ad
 suoz instantiaz satisfactum.
 Dan. vi. Ad petitionē ciuiū
 rex babilonis eūdē danielē
 pene similiter iudicauit. Da
 nie. xiiij. Ad petitionē vniū
 saltatricis inique iussit herodes
 iniquissimus decollari to
 bannem iustissimū. Mar. vi
 Pilatus iniquū dedit iudi
 cum qui vt placeret iudeis
 ad petitionem eoz barabam
 sediciosum dimisit ⁊ ihesum

innocentē crucifigi mādauit
 Mat. xxi. xvij. Peruersum
 iudiciū dederūt magistratus
 pro paulum qui puellam a
 demone liberauerat quando
 ad petitionē q̄stuariorū eū fla
 gellari p̄cepit. Act. xvi.

De iuramento

Promissiones
 fidelitatis
 Conuersiones
 societatis
 Assertiones ve
 ritatis
 Punitiones
 iniquitatis
 Peruersiones
 temeritatis

Jurant
 homines

Urare possunt ho
 mines licite seruare
 p̄missa cum summa

fiducia seruanda. sic abrahā
 iurauit abimelech ad requi
 sitiones suā q̄ nō noceret ei.
 Ge. xxi. Iēre dauid mortē
 absalomis iurauit ei Joab q̄
 si non desisteret a fletu ipse ⁊
 oēs alij relinquerent eū hoc
 p̄misit vt ad cōsolationē in
 duceret eum. ij. Re. xix. Da

mid iurauit berfabze matri sa
lomoms q̄ salomō regnaret
post eū. iij. Reg. j. Jurant
hoīes licite puentōes societa
tum matrimonioꝝ ⁊ societa
tū ⁊ amicitiaz firmas tenere
⁊ seruare. Sic iacob ⁊ laban
iurauerūt sedus simul Gen.
xxxj. Moyses iurauit q̄ bita
ret cum iherro ⁊ acciper filiaz
eius in vxore Exod. ij. Pie
iurauit helifeus nō relinque
re heliā q̄ diu posset esse cum
eo. iij. Re. ij. Depigit sedus
amicicie ionathas cum Da
uid ⁊ iurauerūt ambo. j. Re.
xx. Jurant homines affir
mando veritateꝝ vt fides ma
gis adhibeat̄. Sic chrislus
in pluribus locis veritatem
affirmando dicebat Amen a
men dico vobis. Iohannis
v. vj. ⁊ x. Ap̄stolus paulus
p̄pter hanc causam multoti
ens in suis litteris iurasse di
citur dicēs Deus ⁊ pater do
mini nostri Ihesu xpi scit q̄
non mentior. ij. Corinth. xj.
Et alibi dicit ipse paulus. te
stis est mihi deus cui seruiō.

Roma. j. Idē. corā deo q̄ nō
mētiō Gal. j. Propter hoc
consueuerunt mendaces sua
mendacia iuramēto firmare
vt vij maior fides exhibeat̄
eis dē quibz quanto plus iu
rant fides minor est adhiben
da ⁊ sic iurauit petrus chris
tū nullatenus nouisse. Ma
thei. xxvj. Mendaciter ⁊ cuꝝ
fraude iurauit anthiochus si
dem tenere vt crederet̄ ei. pri
mi Macha. vj. Jurāt ali
q̄ iudices siue hoīes ⁊ prin
cipes malefactores p̄mre.
humana vel diuina sententia
Sic rex salomon audita peti
tione pessima adonie sc̄ q̄ pe
tebat ab ysaya sunamitez in
vxorem iurauit q̄ occideret
eū. iij. Regū. ij. Dixit helias
thesbites ad achā pessime o
perātem. viuit dñs in cuius
spectu sto si erit annis hīs
ros ⁊ pluuia nisi iuxta verbū
dei. iij. Reg. xvij. Audita da
uid pabola de homine qui tu
lerat ouem pauperis iurauit
q̄ ouē in quadruplo reddet
⁊ filiꝝ mortis eet. ij. Re. xij.

Jurant aliqui temerarie
 facere mala quoz iurare per
 uersum est ⁊ puerilissimū ob
 seruare. sic iurauit dauid de
 stituere nabal ⁊ oīa que habe
 bat. j. Re. xv. Benedab rex
 syrie indignatus ad rñsionē
 achab iurauit si sufficeret. iij.
 Reg. xx. Simile iuramentū
 fecit hiezabel impia sq̄ q̄ oc
 cideret hclīā. iij. Re. xix. Ma
 buchodonosor iurauit p̄ tro
 num suū q̄ vindicaret se de
 filijs isracl. Judith. j. Vale
 iurauit ⁊ pessime obseruauit
 iuramentū hrodos dari sal
 tatici quicquid peteret pe
 tīt ⁊ ꝑcessit ei caput iohan
 nis baptiste. Mathi. vi.

De iusticia ⁊ equitate

Merētibz sin
 gula reddāf.
 Decidentibz
 bñ diuidāf.
 Ab egentibz
 ꝑctijs emāf.
 Delinquēti
 bus eque mē
 surāf.

**Iusticia
 recta ē si**

Iusticia et equitate
 reddit vnicuiqz qd
 suū est. ⁊ hoc iurū
 habet a deo qui reddit vni
 cuiqz quod suum est ⁊ iuxta
 opa sua vt ait psalmista Jō
 ait iacob ad laban. responde
 bit mihi cras iusticia mea.
 Gen. xxx. Testimonia dei in
 stanter petierūt filie salpbat.
 quarū de iure erat hreditas
 cum in hreditate paterna a
 moyse succedere petierunt.
 Nume. xvij. Dixit dauid
 ad saul. Dñs retribuet vni
 cuiqz iusticiam suam. j. Re.
 xxj. Iusticia seruari debet
 in distribuendo cōmunia et
 cōmunicando diuisa. in diui
 dendo maior debet diuidere
 ⁊ minor debz eligere. sic abra
 ham volens separari a loth.
 dedit ei optionem vt eligeret
 partem quam vellent. Gene.
 xij. Cōstituit dauid ⁊ quasi
 habitum est p̄ lege q̄ equa
 esset portio descendentiū ad
 bellū ⁊ remanētū ad sardias
 j. Re. xxx. Iusticia erigit
 vt q̄ indiget alieno nō furef